"Ще не пройшли безжальні коси
По ранніх травах, по мені".
Галина Турелик

Ще не пройшли безжальні коси
Лугами доленьки моєї,
Хоч сумом сивина голосить
Й летять роки чимдуж за нею.

Ще не розвіяв зимний вітер
Усю блакить в осіннім полі,
Хоч листопад на пізні квіти
Морозом сипнув надовкола.

Іще не висохла криниця
Мого надломленого серця,
Бо часто-часто мрія сниться —
Така, немов гірське озерце.

Іще не раз надію вільно
У тихий поведу притулок.
Мій зруб життя — то долі віно,
Було — й в будуччину гайнуло.

Умию серце в чистих росах,
Світ обійму такий цікавий,
Доки пройдуть безжальні коси
По мені і по ранніх травах.